

РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. В., 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Биляна Р. Скорчовска Петкова

при участието на секретаря Стефка Б. Радева
като разгледа докладваното от Биляна Р. Скорчовска Петкова Гражданско дело № 20231420100781 по описа за 2023 година

Д. М. Д., ЕГН :*****, адрес: с. Б., общ. В., ул. „В.К.“ 44, чрез адв. Н. Н. Д. с адрес за призоваване в гр. С., ул. „Х.Б.“ **, тел. за контакт: ** е предявил иск против "ЗАД ДБЖЗ" АД, ЕИК: ** гр. С., п.к. ****, р-н И., ж. к. Д. бул. Г. М. Д. № 1 за сумата в размер на 20 000,00 лева, предявен частично от 30000.00 лева представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди, във връзка с настъпило на 20.09.2022 г. ПТП. Претендира се и законна лихва върху посочената по-горе сума считано от датата на уведомяване с извънсъдебната претенция - 16.12.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

Предявените иски са с правно осн. чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 497, ал. 1 КЗ.

Твърди се, че на 20.09.2022 г. около 12:30 часа в с. Б., ул. „Г. Д.“ **** е настъпило пътнотранспортно произшествие между лек автомобил марка „*“, модел „*“, рег. № *, рама *****, с валидна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите при "ЗАД ДБЖЗ" АД, управляван от Ц. С. К., ЕГН:***** и пешеходец Д. М. Д., ЕГН:*****, в резултат на което в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП Д. М. Д. е претърпял телесни повреди изразяваща се във: дифузна травма на главния мозък; комозио церебри; челна рана в окосмената област на главата в дясно; вертикална фрактура в дясно фронтално, ангажираща предна и горна стена на дясна орбита.

Твърди се, че е съставен и Констативен протокол с пострадали лица рег. ***** по описа на ОД на МВР - В., сектор „Пътна полиция“.

Твърди се, че отговорността за процесното ПТП е изцяло на водача - Ц. К., който в разрез с правилата за движение по пътищата е управлявал МПС с незаконосъобразна скорост, без да отдава нужното внимание и контрол над управляваното от него МПС и

без да се съобразява с конкретната пътна обстановка, с характера и интензивността на движението и с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие, с което си неправомерно поведение е допуснал настъпването на процесното ПТП и крайно негативни последици за доверителят ни.

Твърди се, че ищецът е депозирал писмена застрахователна претенция при "ЗАД ДБЖЗ" АД, получено съгласно известие за доставяне по пощата на 16.12.2022 г., във връзка с която е образувана Щета ** при ответното дружество като с писмо с изх. №26/04.01.2023 г. ответникът е уведомил ищца че по отношение на застрахователната претенция, представените документи са недостатъчни като с допълнително писмо с изх. №1467/16.03.2023 г. ответникът е уведомил, че след задълбочено изследване на представените документи по така заведената щета от експертите им и след проведено заседание на застрахователно-експертната комисия на дружеството, е взето решение, че няма основание да бъде ангажирана застрахователната отговорност на "ЗАД ДБЖЗ" АД. Твърди се, че документите, които "ЗАД ДБЖЗ" АД изисква допълнително от клиента нямат съществено значение за установяване на основанията и размера на претенцията и целят необосновано забавяне и удължаване на процедурата по уреждане на претенцията, с което ответникът нарушава забраната установена в чл. 106, ал. 5 от КЗ.

Поддържа се, че ищецът е докаран по спешност в МБАЛ Х.Б. АД-гр.В. на 20.09.2022 г., където е приет за лечение като съгласно Епикриза ИЗ *****от хирургично отделение на болницата е поставена окончателна диагноза: дифузна травма на главния мозък без открита вътрешна травма, Комоцио церебри. Обективното състояние на ищеца е мъж в увредено общо състояние в съзнание, малка рана в дясно челно в окосмена област на главата с данни за фрактура в дясно фронтално, ангажираща предна и горна стена на дясна орбита. На 30.09.2022 г. ищеца е изписан от МБАЛ Х.Б. и е продължил лечението си в домашни условия.

Твърди се, че след катастрофата ищецът е изпитвал постоянен страх граничещ с параноя, когато се намира в близост до движещо се МПС или пътува в МПС, изпитва силен страх и притеснение, че ще се случи нещо лошо като пресича улицата и този страх влияе силно негативно на психиката на ищеца като претърпените увреждания ще оставят силен негативен отпечатък върху бъдещият живот на ищеца.

В законовият срок от „Застрахователно акционерно дружество ДБЖЗ” АД е постъпил писмен отговор, с който се оспорват предявените искове за вреди с правно основание чл. 432 от КЗ, като неоснователни и недоказани. Поддържа се, че водачът на МПС марка „*“, *****, с рег. № * няма изключителна вина за настъпване на ПТП. При условия на евентуалност се моли размера на претендираното обезщетение да бъде намалено поР. съпричиняване на вредите от страна на Д. М. Д., който не се е движил по тротоара или банкета на пътното платно. Твърди се, че Д. преди да навлезе, внезапно при ограничена видимост на платното за движение, не се е съобразил с приближаващите се пътни превозни средства и е удължил ненужно пътя и времето за преминаване си по пътното платно. Твърди се, че ищеца е пресякъл на необозначено за целта място, въпреки че в близост е имало пешеходна пътека. Твърди се, че ищеца не е разбирал свойството и значението на постъпките си, видно от приложеното с исковата молба решение на ТЕЛК, както и не е могъл да формира валидна воля, както по отношение на поведението си като участник в движението, така и по отношение на исковата молба и упълномощаването на процесуалния си представител. Поддържа се, че претендираното с исковата молба обезщетение е прекомерно завишено.

Оспорват се посочените в исковата молба травми и психически увреждания на

ищеца да са причинени в резултат на процесното ПТП, описания механизъм на причиняване на ПТП, както и наличието на причинно-следствена връзка на всички твърдени неимуществени вреди с механизма на пътно-транспортното произшествие. Оспорва се твърдението, че тези травматични увреждания и наранявания са причинили продължително разстройство. Оспорва се и твърдението, че травматичните увреждания, болките и страданията за продължителен период от време го лишили от възможността да води нормален начин на живот, както и да осъществява ежедневната си битова и общочовешка дейност, както и че в резултат на процесното ПТП ищецът е лишен от нормален начин на живот. Оспорват се и претендираните лихви. Претендират се съдебно-деловодни разноски.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в производството доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.09.2022 г. около 12,30 часа в с. Б. в светлата част на деня при ясно слънчево време и нормална видимост лекият автомобил „* **“ с транзитен номер №* управляван от Ц. С. К. се е движил в дясната лента на платно за движение на ул. „Г. Д.“ в посока на движение към с. Б. със скорост около 72 км/ч. В същото време пешеходецът Д. М. Д. е предприел пресичане на платното за движение на улица „Г. Д.“ от дясно на ляво по посока на движение на лекия автомобил * ** като се е движил с бързо бягане, косо на платното за движение. Водачът на лекия автомобил * ** поР. движение с превишена скорост от около 72 км/ч и липса на време и разстояние, достигайки мястото на удара е блъснал пешеходеца с предната дясна ъглова част на автомобила.

В резултат на удара на тялото на пешеходеца под масовия център се е повдигнало нагоре и плъзнало по предния капак на двигателя, след което се е блъснало в дясната част на предното панорамно стъкло и тясното странично огледало за задно виждане. Под действието на инерционните сили тялото на пешеходеца е отхвърлено напред в ляво по посока на огледа, след което се установило в лявата лента на платното за движение близо до левия тротоар. След удара, лекият автомобил „* **“ се отклонил на ляво и е напуснал платното за движение, след което се установил в района на площадка за паркиране на автомобили в ляво на платното за движение.

В резултат на удара Д. е получил закрыта черепно-мозъчна травма изразяваща се в счупване на предна и горна стена на дясна очница, мозъчно сътресение и разкъсно-контузна рана на челото. Посочените увреждания са причинили на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота с възстановителен период от порядъка на три-четири седмици при липса на усложнения и нормален оздравителен процес.

За настъпилото ПТП бил съставили констативен протокол за ПТП.. В констативният протокол било описано, че в следствие на ПТП с участието на МПС с рег.№*, марка *****, модел * е ранен пешеходец Д. Д., вследствие на което е транспортиран от екип на ЦСМП-В. до МБАЛ Х. Б., в резултат на което е получил фрактура на черепа и контузия на десен крак и дясна ръка, настанен е в хирургично отделение без опасност за живота.

Безспорно между страните е, че към датата на ПТП лек автомобил марка с рег. №*, марка БВМ, модел *, е притежавал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно полица с период на действие от 16.09.2022 год. до 16.09.2023 год., от което се извежда пасивната процесуална легитимация на ответника.

По делото е приложена епикриза от хирургично отделение от МБАЛ „Х.Б.“

АД гр.В., според която на пострадалия Д. Д. е поставена окончателна диагноза „дифузна травма на главния мозък без открита вътрешночерепна травма. Контузио церебри”.

От заключението на назначената по делото съдебно-автотехническа експертиза се установява, че на 20.09.2022 г. около 12,30 часа в с. Б. в светлата част на деня при ясно слънчево време и нормална видимост лекият автомобил „* *****” с транзитен номер №* управляван от Ц. С. К. от с. К. б. се е движил в дясната лента на платно за движение на ул. „Г. Д.“ в посока на движение към с. Б. със скорост около 72 км/ч. В същото време пешеходецът Д. М. Д. е предприел пресичане на платното за движение на улица „Г. Д.“ от дясно на ляво по посока на движение на лекия автомобил „* *****” като се е движил с бързо бягане, косо на платното за движение. Водачът на лекия автомобил „* *****” поР. движение с превишена скорост от около 72 км/ч и липса на време и разстояние, достигайки мястото на удара е блъскал пешеходеца с предната дясна ъглова част на автомобила.

Експертизата е установила, че в резултат на удара на тялото на пешеходеца под масовия център се е повдигнало нагоре и плъзнало по предния капак на двигателя, след което се блъснало в дясната част на предното панорамно стъкло и тясното странично огледало за задно виждане. Под действието на инерционните сили тялото на пешеходеца е отхвърлено напред в ляво по посока на огледа, след което се установило в лявата лента на платното за движение близо до левия тротоар. След удара, лекият автомобил „* ***” се отклонил на ляво и е напуснал платното за движение, след което се установил в района на площадка за паркиране на автомобили в ляво на платното за движение. При ПТП пешеходецът Д. М. Д. е получил нараняванията, описани в медицинските документи. При станалото ПТП лекият автомобил „* ***” с транзитен номер №* е получил повреди и деформации.

Експертизата е установила, че от техническа гледна точка вероятната причина за настъпване на произшествието е водачът на лекия автомобил „* **” който се е движил с превишена скорост в населено място от около 72 км/ч и пешеходецът Д. М. Д. от с. Б., който е пресякъл платното за движение на ул. „Г. Д.“ на място без маркирана пешеходна пътека, при наличие на такава пешеходна пътека тип М8.2 „Зебра“ в непосредствена близост.

В протокола за оглед на ПТП е фиксирано, че платното за движение в района на произшествието е прав участък от път след десен завой с надлъжен наклон 1% на спускане, покрит с едрозърнес асфалт, сух, без неравности. Организацията на движението е двупосочна. Платното за движение на ул. „Г. Д.“ е с ширина 7,2 метра, разделено с единична непрекъсната линия М1 (слабо видима) в две еднопосочни ленти с ширина 3.60 метра. От двете страни на платното за движение има изградени тротоари с височина на бордюра 16 см и варираща ширина, като преди кръстовището с ул. „Х. Б.“ на тротоарите е монтиран метален парапет за ограничаване на преминаването на пешеходци с височина 1.10 метра. Зоната на ПТП е непосредствено след кръстовище с ул. „Г. Д.“ в дясно по посока на огледа, на което има поставен пътен знак Б2 /стоп/ „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!”. На около 18 метра преди кръстовището на ул. „Г. Д.“ с ул. „Х. Б.”, след което е станало ПТП-то има пешеходна пътека тип М8.1 „З./слабо видима/ като преди нея има поставен на метална тръба пътен знак *****.

Произшествието е протекло през светлата част от денонощието на 20.09.2022 г. около 12.30 часа в с. Б. на улица „Г. Д.” срещу дом №27, при ясно слънчево време и нормална видимост. Пред лекия автомобил „* ****” не е имало други МПС, които да

възпрепятстват видимостта на водача преди и по време на станалото ПТП.

Според експертното заключение в района на ПТП е имало тротоари от двете страни на платното за движение на улица „Г. Д.“.

Вещото лице е посочило, че мястото на удара се определя, като пресечна точка на траекториите на движение на предната дясна част на лекия автомобил „*****рег. №*“ в областта на предната броня, предния десен калник и тялото на пешеходеца. Експертната е установила, че от техническа гледна точка мястото на удара между лекия автомобил * ** и пешеходеца се намира на около 13.8 метра преди линията на ориентира по дължината на платното за движение по посока на огледа и на около 3.4 метра в ляво от десния ръб по ширината на платното за движение.

Установено е, че лекият автомобил ***** преди удара с пешеходеца се е движил в дясна за лента на платното за движение на ул. „Г. Д.“ в посока към с. Б., а пешеходецът е пресичал косо платното за движение на ул. „Г. Д.“ в посока левия тротоар, тръгвайки от средата на ул. „Х. Б.“.

При огледа не са установени спирачни следи, отложени по платното за движение от лекия автомобил „* ****“ преди мястото на удара с пешеходеца. Ударът с пешеходеца е настъпил в предната дясна ъглова част на лекия автомобил * ****.

Видно от експертното заключение от техническа гледна точка скоростта на движение на лекия автомобил „* *****“ преди ПТП и в момента на удара с пешеходеца е била около 72 км/ч или 20 м/с в условията на произшествието. Скоростта на движение на пострадалата пешеходеца /бърз бягане/ в условията на произшествието е била около 16,7 км/ч или 4,64 м/с в условията на произшествието.

Лекият автомобил „* *****“ с транзитен номер №* е оборудван с два броя странични огледала за задно гледане и един брой огледало вътре в купето за задно виждане, като с помощта на тях и правилното разположение на предното, задно панорамно стъкло и стъклата на вратите за водачът няма мъртви точки на видимост от техническа гледна точка.

Вещото лице е установило, че от техническа гледна точка опасността за всеки един от участниците с оглед конкретната пътна обстановка е възникнала в момента, в който пешеходецът е предприел пресичане на платното за движение от дясно на ляво по посока на движението на лекия автомобил „* *****“, като е изминал разстояние около 6,2 метра до мястото на удара

От техническа гледна точка най-безопасното място за преминаване през платното за движение с оглед конкретната пътна ситуация е било през пешеходната пътека тип ’З.“.

Вещото лице е посочило, че непосредствено преди ПТП пешеходецът е стоял неподвижно на средата на платното за движение на ул. „Х. Б.“ в района на кръстовището с ул. Г. Д. в дясно спрямо посоката на движение на лекия автомобил „* ****. В определен момент внезапно е предприел пресичане на платното за движение от дясно на ляво по посока на движението на лекия автомобил „* ***** с бързо бягане.

Пешеходецът в момента, в който обективно е могъл да стане видим за водача на лекия автомобил „* **** се намирал на разстояние около 60 метра.

По време на станалото ПТП не е имало други преминаващи МПС-та, които да ограничават видимостта на водача на лекия автомобил „* *****

Установено е, че дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил „* *****при движение с определената скорост от 72 км/ч в условията на произшествието

е била около 56 метра. Дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил „* ***** при движение с разрешената скорост в населено място от 50 км/ч в условията на произшествието е била около 32 метра.

Експертизата е установила, че от техническа гледна точка момента на възникване на опасността за водачът на лекия автомобил * ***** е настъпил когато пешеходецът е предприел пресичане на платното за движение на бул. Г. Д. като е изминал разстояние около 6.2 метра до мястото на удара. Лекия автомобил * ***** в момента на възникване на опасността е отстоял от мястото на удара на разстояние от около 35.82 м.

Условието от техническа гледна точка, за предотвратяване на настъпилото ПТП от страна на водача на лекия автомобил „* ***** при движение със скорост от 50 км/ч е - опасната му зона на спиране да е по-малка от отстоянието, на което се е намирал от мястото на удара в момента на възникване на опасността. Видно от експертното заключение условието е изпълнено, следователно пешеходецът не е попаднал в опасната зона на спиране на лекия автомобил „* ***** при движение с разрешената в населено място скорост от 50 км/ч.

Установено е, че водачът на лекия автомобил „* ***** при движение с разрешената в населено място скорост от 50 км/ч в условията на произшествието е имал техническа възможност да предотврати настъпилото ПТП, ако е предприел своевременно аварийно спиране при възникване на опасността.

Според експертното заключение пешеходецът е имал възможност да възприеме приближаващото МПС с наличната му скорост на движение, когато се намирал на около 60 метра от него и е могъл да предотврати ПТП ако го е изчакал да премине преди него или ако е предприел пресичането платното за движение по пешеходната пътека, която е била сигнализирана с хоризонтална и вертикална маркировка.

Водачът на лекия автомобил „* ***** с транзитен номер №* е имал възможност да възприеме лично пешеходеца, когато се намирал на разстояние около 60 метра от него, но в този момент той е стоял неподвижно отдясно на платното за движение на ул. „Г. Д.“ в района на кръстовището с ул.Х. Б.“, като не е давал признаци, че ще предприеме внезапно пресичане с бързо бягане. В този момент водачът на лекия автомобил не е възприел пешеходеца, като опасност за движението и не е имало нужда да предприема никакви действия.

Условието от техническа гледна точка, за предотвратяване на настъпилото ПТП водача на лекия автомобил „* ***“ при движение със скорост от около 72 км/ч е опасната му зона на спиране да е по-малка от отстоянието, на което се е намирал от мястото на удара в момента на възникване на опасността. Условието не е изпълнено, следователно пешеходецът е попаднал в опасната зона на спиране на лекия автомобил ..* ***“ при движение със скорост от около 72 км/ч.

Според експертизата от техническа гледна точка действията на пешеходеца не са били технически правилни - трябвало е да използва пешеходната пътека и са допринесли за настъпването на процесното ПТП.

От назначената и приета по делото съдебно-медицинска експертиза се установява, че пострадалият Д. е получил закрыта черепно-мозъчна травма изразяваща се в счупване на предна и горна стена на дясна очница; мозъчно сътресение и разкъсно-контузна рана на челото. Посочените увреждания са причинили на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Лечението, което е било проведено е медикаментозно - вливания на противооточни и водносолеви разтвори,

кръвоспиращи, противовъзпалителни средства - стероидни и нестероидни. Възстановителния период е от порядъка на 3-4 седмици при липса на усложнение и нормален възстановителен процес.

От заключението на назначената и прието по делото допълнителна съдебно-медицинска експертиза се установява, че всички описани увреждания при приемането и престоят в лечебното заведение се дължат на процесното ПТП. Възможно е такива увреждания да бъдат получени и по друг начин и при други условия, но в конкретния случай има неоспорими доказателства, че са получени в условията на ПТП, т.е. по време и начин съответстващ със събраните по делото доказателства. Видно от предоставеното Експертно решение на ТЕЛК общи заболявания към МБАЛ „Х. Б.“ АД В., Д. е страдал от умерена умствена изостаналост, както и от тетралогия на Фало, за което е претърпял оперативно лечение. Тези заболявания не са от естество да повлияят оздравителния процес на претърпените от Д. травми. Оздравителният период е протекъл нормално. Няма медицински данни за настъпили усложнения и за забавен процес на консолидация по време на оздравителния процес. За посочените травми не е необходимо провеждането на рехабилитационно лечение. Няма медицински данни Д. да е провеждал рехабилитационно лечение за посочените травми. В момента на прегледа обективното състояние на ищеца е добро на фона на наличното заболяване (умерена умстаена изостаналост). В медицинската документация няма данни на Д. да му е вземана кръв за установяване на алкохолна концентрация.

По делото е разпитан свидетелят Ц. К.. В показанията си свидетелят твърди, че си спомня за ПТП от месец септември 2022. Управлявал е * с транзитен номер като на връщане в с.Б. от баира на долу карал с 40-50 км в час и в един момент когато спрял видял едно момче да седи с две чанти ядене и държал бутилки бира. Свидателят твърди, че човекът е чакал колата да наближи и тогава е побягнал и се блъснал в колата в дясно. Тогава свидетелят слязал със жена си и отишъл до пострадалият да види как е. Свидателят твърди, че е извикал Бърза помощ и 20 минути е седял при него, за да види как като от тогава се задали братята на свидетеля с кирки и лопати. Свидателят твърди, че момчето е било в съзнание, давал му е вода да пие. Попитал го какво му е, а той казал, че му няма нищо. Попитал го защо е пресякъл така, той казал че не знае. Свидателят твърди, че пострадалият на едната вежда е имал много малко кръв. Свидателят твърди, че на автомобила е имало повреди по дясната врата, огледалото и предното стъкло било спукано. Свидателят твърди, че пострадалият в последният момент е скочил пред него.

При така установените фактически данни се налагат следните правни изводи:

Правната норма, регламентирана в чл. 432, ал. 1 КЗ, урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото делинквентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключил договор за застраховка "Гражданска отговорност", обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Основателността на прекия иск предполага установяване при условията на пълно и главно доказване в процеса на следните факти: 1. настъпилото ПТП и неговия механизъм, 2. противоправното поведение на виновния водач, 3. претърпените неимуществени вреди и 4. наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото ПТП, 5. ответникът да е застраховател на гражданската отговорност на причинилия произшествието водач. Вината съгласно установената с нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД законова презумпция се предполага.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства намира, че е налице

кумулятивното наличие на елементите от фактическия състав на деликта.

На 20.09.2022 г. около 12,30 часа в с. Б. в светлата част на деня при ясно слънчево време и нормална видимост лекият автомобил „* ****“ с транзитен номер №*. управляван от Ц. С. К. се е движил в дясната лента на платно за движение на ул. „Г. Д.“ в посока на движение към с. Б. със скорост около 72 км/ч. В същото време пешеходецът Д. М. Д. е предприел пресичане на платното за движение на улица „Г. Д.“ от дясно на ляво по посока на движение на лекия автомобил „* ****“ като се е движил с бързо бягане, косо на платното за движение. Водачът на лекия автомобил „* *****“ поР. движение с превишена скорост от около 72 км/ч и липса на време и разстояние, достигайки мястото на удара е блъскал пешеходеца с предната дясна ъглова част на автомобила.

Установи се от заключението на съдебно-автотехническата експертиза, че от техническа гледна точка вероятната причина за настъпване на произшествието е водачът на лекия автомобил „* *****“, който се е движил с превишена скорост в населено място от около 72 км/ч

Установено е, че дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил „* ****“ при движение с определената скорост от 72 км/ч в условията на произшествието е била около 56 метра, а дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил „* *****“ при движение с разрешената скорост в населено място от 50 км/ч в условията на произшествието е била около 32 метра.

Условието от техническа гледна точка, за предотвратяване на настъпилото ПТП от страна на водача на лекия автомобил „* ****“ при движение със скорост от 50 км/ч е - опасната му зона на спиране да е по-малка от отстоянието, на което се е намирал от мястото на удара в момента на възникване на опасността. Видно от експертното заключение условието е изпълнено при движение със скорост 50 км./ч., следователно пешеходецът не е попаднал в опасната зона на спиране на лекия автомобил „* *****“ при движение с разрешената в населено място скорост от 50 км/ч. Установено е, че водачът на лекия автомобил „* *****“ при движение с разрешената в населено място скорост от 50 км/ч в условията на произшествието е имал техническа възможност да предотврати настъпилото ПТП, ако е предприел своевременно аварийно спиране при възникване на опасността.

Произшествието е протекло през светлата част от денонощието на 20.09.2022 г. около 12.30 часа в с. Б. на улица „Г. Д.“ срещу дом №27, при ясно слънчево време и нормална видимост. Пред лекия автомобил „* *****“ не е имало други МПС, които да възпрепятстват видимостта на водача преди и по време на станалото ПТП.

При огледа не са установени спирачни следи, отложени по платното за движение от лекия автомобил * **** преди мястото на удара с пешеходеца.

При тези съображения се установи противоправното поведение на водача на лекият автомобил „* *****“.

Безспорен по делото е и фактът, че гражданската отговорност на виновния за произшествието водач е застрахован при ответника и събитието е настъпило в срока на покритие на застрахователната полица.

Събраните в настоящото производство доказателства (медицински документи, заключение по съдебно медицинската експертиза) дават основание за извод, че при процесното ПТП пострадалият Д. е получил закрыта черепно-мозъчна травма изразяваща се в счупване на предна и горна стена на дясна очница; мозъчно сътресение и разкъсно-контузна рана на челото, което му е причинило временно разстройство на

здравето, неопасно за живота.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че по делото е доказано по безспорен начин основанието за възникване на прякото право на ищеца по чл. 432, ал. 1 от КЗ срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за справедливо обезщетяване на претърпените при застрахователното събитие болки и страдания по критерия на чл. 52 от ЗЗД.

Спорен по делото е въпросът за размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, с оглед приложението на разпоредбата на чл. 52 ЗЗД.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се ръководи от принципите на справедливостта и от своето вътрешно убеждение. Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и за да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят всички конкретни обстоятелства около самото произшествие, броя, произхода, вида, характера и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, възрастта на пострадалия, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Следва да се посочи, че на обезщетяване подлежат не само съзнаваните болки, страдания и неудобства, причинени от увреждането и явяващи се пряка и непосредствена последица от него, но и самото понасяне на увреденото състояние. В този смисъл са и дадените разяснения в ППВС № 4/1968 г., съгласно които понятието "справедливост" не е абстрактно понятие и е свързано "с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства" каквито са "характера на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др."

В процесния случай пострадалият е получил закрыта черепно-мозъчна травма изразяваща се в счупване на предна и горна стена на дясна очница; мозъчно сътресение и разкъсно-контузна рана на челото, което му е причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Лечението, което е било проведено е медикаментозно - вливания на противооточни и водносолеви разтвори, кръвоспиращи, противовъзпалителни средства - стероидни и нестероидни като възстановителния период е от порядъка на 3-4 седмици при липса на усложнение и нормален възстановителен процес.

От заключението на назначената и прието по делото допълнителна съдебно-медицинска експертиза се установява, че оздравителният период е протекъл нормално. Няма медицински данни за настъпили усложнения и за забавен процес на консолидация по време на оздравителния процес. За посочените травми не е необходимо провеждането на рехабилитационно лечение и няма медицински данни Д. да е провеждал рехабилитационно лечение за посочените травми. Установено е, че момента на прегледа обективното състояние на ищеца е добро на фона на наличното заболяване (умерена умстаена изостаналост).

Като взе тези доказани вреди, претърпените болки и страдания и периода на възстановяване от 3-4 седмици, както и факта че няма медицински данни за настъпили усложнения и за забавен процес на консолидация по време на оздравителния процес, съдът намира, че справедливото в случая обезщетение по смисъла на чл. 52 ЗЗД с оглед конкретните обстоятелства следва да бъде определено в размер на общо 9 000.00 лева. Този размер на обезщетението би репарирало в пълна степен причинените на ищеца неимуществени вреди вследствие на деликта, без да води до неоснователно обогатяване за сметка на застрахователя. Предвид факта, че предявеният иск от 20000.00 лева е частичен от пълният размер на предявеният иск от 30000.00 лева, съдът приема, че следва да уважи частичния иск в размер на 6000.00 лева предвид че съда определи пълният размер на обезщетението за претърпени вреди на 9000.00 лева.

По възражението за съпричиняване:

Непротиворечива е съдебната практика /решение №206 от 12.03.2010г. по т.д. №35/09г. на ВКС, ТК, II т.о., решение №98 от 24.06.2013г. по т.д. №596/12г. на ВКС, ТК, II т.о., решение №16 от 04.02.2014г. по т.д. №1858/13г. на ВКС, ТК, I т.о., решение №99 от 08.10.2013г. по т.д. №44/2012г. на ВКС, ТК, II т.о., решение №54 от 22.05.2012г. по т.д. №316/2011г. на ВКС, ТК, II т.о., решение №33 от 04.04.2012г. по т.д. №172/2011г. на ВКС, ТК, II т.о. и др., постановени по реда на чл.290 ГПК/, че намаляването на дължимото обезщетение на основание чл.51, ал.2 ЗЗД е обусловено на първо място от надлежно релевиране на възражение за принос на пострадалия и установяване на този принос по категоричен начин при условията на пълно и главно доказване от възразилата страна. Изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл.51, ал.2 ЗЗД не може да почива на предположения, а следва да се основава на доказани по несъмнен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване. Определеният като справедлив размер на обезщетението следва да бъде намален съответно на приноса на пострадалия за настъпването на процесното ПТП.

За да е налице съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал или бездействал виновно. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на посочения законов текст е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало, наред с неправомерното поведение на деликвента, до увреждането като неблагоприятен резултат. Само това поведение на пострадал, което се явява пряка и непосредствена причина за произлезли вреди би могло да обуслови извод за прилагане на разпоредбата за съпричиняването. Принос ще е налице винаги, когато с поведението си пострадалия е създал предпоставки за възникване на вредите. Съпричиняването подлежи на пълно и главно доказване от страна на ответника, който с позоваване на предпоставките по чл. 51, ал. 2 ЗЗД цели намаляване на отговорността си към увреденото лице. Изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД не може да почива на предположения, а следва да се основава на доказани по несъмнен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване.

В конкретния случай от ответника е наведено възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. Съдът намира това възражение за основателно.

Назначената по делото автотехническа експертиза е установила, че от техническа гледна точка вероятната причина за настъпване на произшествието е както на водачът на лекия автомобил „* ****“ който се е движил с превишена скорост в населено място от около 72 км/ч, така и пешеходецът Д. М. Д. който е пресякъл платното за движение на ул. „Г. Д.“ на място без маркирана пешеходна пътека, при наличие на такава пешеходна пътека тип М8.2 „3.“ в непосредствена близост. Установено е, че на около 18 метра преди кръстовището на ул. „Г. Д.“ с ул. „Х. Б.“, след което е станало ПТП-то има пешеходна пътека тип М8.1 „3.“/слабо видима/ като преди нея има поставен на метална тръба пътен знак Д17 „Пешеходна пътека“. От техническа гледна точка най-безопасното място за преминаване през платното за движение с оглед конкретната пътна ситуация е било през пешеходната пътека тип „Зебра“.

Назначената и приета по делото автотехническа експертиза е установила, че непосредствено преди ПТП пешеходецът е стоял неподвижно на средата на платното за движение на ул. „Х. Б.“ в района на кръстовището с ул. Г. Д. в дясно спрямо посоката на движение на лекия автомобил „* *****“. В определен момент внезапно е предприел пресичане на платното за движение от дясно на ляво по посока на движението на лекия автомобил „* ****“ с бързо бягане. Това поведение на пешеходецът се потвърждава и от показанията на свидетелят К., който е управлявал процесния автомобил в момента на настъпване на ПТП. Установено е, че пешеходецът е имал възможност да възприеме приближаващото МПС с наличната му скорост на движение, когато се намирал на около 60 метра от него и е могъл да предотврати ПТП ако го изчака да премине преди него или ако е предприел пресичането платното за движение по пешеходната пътека, която е била сигнализирана с хоризонтална и вертикална маркировка.

Установено е, че водачът на лекия автомобил „****“, с транзитен номер №* е имал възможност да възприеме лично пешеходеца, когато се намирал на разстояние около 60 метра от него, но в този момент той е стоял неподвижно отдясно на платното за движение на ул. „Г. Д.“ в района на кръстовището с ул. „Х.Б.“, като не е давал признаци, че ще предприеме внезапно пресичане с бързо бягане. От техническа гледна точка действията на пешеходеца не са били технически правилни - трябвало е да използва пешеходната пътека и тези действия на пешеходеца са допринесли за настъпването на процесното ПТП.

Ищецът със своите действия ищецът е съдействал за настъпването на процесното ПТП, че поведението му е допринесло за механизма на увреждането. Съпричиняването на вредите по смисъла на чл.51, ал.2 ЗЗД изисква реален принос за настъпване на увреждането, т.е. такова поведение на пострадалото лице, което създава предпоставки за настъпването на вредите или допринася за механизма на увреждането, а в конкретната хипотеза по категоричен начин се установява, че ищецът е претичал през пътното платно на необозначено за това място. Пешеходците могат да пресичат пътното платно за движение извън определените за това места, когато се движат по двулентов двупосочен път в населено място и в близост няма пешеходна пътека, но само при съобразяване с приближаващите се пътни превозни средства /чл.113, ал.2 вр. ал.1, т.1 ЗДвП/ и при спазване на забраните по чл.114 ЗДвП /да не навлизат внезапно на платното за движение.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че приносът на пострадалия за настъпването на произшествието е 25%. Предвид така определения принос на пострадалия Д. в размер на 25%, дължимият

размер на обезщетението за претърпените от него неимуществени вреди следва да бъде намалено от 6000.00 лева на 4500.00 лева по частично предявеният иск.

При горните мотиви съдът приема, че предявеният иск за неимуществени вреди е частично основателен, като в полза на ищеца следва да бъде присъдено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 4500 лева по частичния иск за неимуществени вреди. В останалата му част над 4500.00 лева до пълният предявен размер от 20000.00 лева частичният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По отношение на претенцията за заплащане на лихва за забава съдът приема следното:

В чл. 497, ал. 1 КЗ е предвидено, че застрахователят дължи законна лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати: изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 КЗ /т. 1/ или изтичането на 3-месечния срок по чл. 496, ал. 1 КЗ за произнасяне по извънсъдебната претенция, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3 КЗ /т. 2/.

Застрахователят е уведомен за застрахователното събитие на 16.12.2022 г. с предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице.

С писмо изх. №26/04.01.2023 г. застрахователят е уведомил пострадалият чрез неговия представител, че следва да представи още документи по отношение на претенцията за заплащане на обезщетение.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2-ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция.

В случая, застрахователят е уведомен за застрахователното събитие на 16.12.2022 г. с предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице, поР. което считано от 16.12.2022 г. ответникът дължи законна лихва за забава върху застрахователното обезщетение за неимуществени вреди, на основание чл. 429, ал. 3 КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ.

При тези съображения законна лихва следва да се присъди именно от 16.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

На ищецът е предоставена безплатна адвокатска помощ и съдействие на основание чл.38,ал.2 от Закона за адвокатурата.В този случай и на основание чл.38,ал.2 от Закона за адвокатурата ответникът следва да бъде осъден да заплати на адвоката възнаграждение съгласно чл.7,ал.2,т.3 от Наредба № 1/09.07.2004г.за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ изм. и доп., бр. 68 от 31.07.2020 г./,при съобразяване уважения размер на предявените искове. Минималното възнаграждение по чл.7,ал.2,т.3 от Наредбата съобразно уважения размер на предявените искове възлиза на 584 лева с вкл.ДДС

Разходите направени от ответника в настоящото производство са в общ размер на 770 лева/700.00 лева –възнаграждение за вещи лица по двете назначени експертизи и 70.00 лева – за свидетел/. По отношение на втория допуснат свидетел съдът с определение от 23.10.2023 г. е постановил внесения депозит в размер на 70.00 лева да

се възстанови на ответника след представяне на банкова сметка, поР. което тази сума не следва да се включва в съдебно-деловодните разноски. На основание чл.78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ определя юрисконсултско възнаграждение в полза на ищеца в размер на 300,00 лв. с оглед правната и фактическа сложност на делото.

С оглед изложеното общият размер на сторените от ответника съдебно-деловодни разноски възлизат на 1070.00 лева

С оглед отхвърлената част на иска ищецът следва да заплати на ответника съдебно-деловодни разноски в размер на 829.25 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, възнаграждения за назначени експертизи и допуснат свидетел.

Ответникът следва да бъде осъден да внесе по сметка на Районен съд В. и дължимата държавна такса.

Доколкото в настоящото производство ищеца е освободен от заплащане на държавна такса при завеждане на делото, а то е решено в тяхна полза, съгласно чл.78, ал.6, във вр. с чл.83 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд В. сумата от 180.00 лв., представляваща държавна такса от 4% върху уважения размер на предявеният иск и сумата от 67.50 лв. разноски за експертизи от бюджета на съда съобразно уважената част от исковите претенции.

РЕШИ:

ОСЪЖДА "ЗАД ДБЖЗ" АД, ЕИК: ** гр. С., ****, р-н И., ж. к. Д. бул. Г. М. Д. № 1 ДА ЗАПЛАТИ на Д. М. Д., ЕГН :*****, адрес: с. Б., общ. В., ул. „В.К.“ 44 сумата от 4500.00 лева по предявения частичен иск представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на настъпило на 20.09.2022 г. ПТП, ведно със законната лихва върху сумата считано от 16.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

КАТО ОТВЪРЛЯ ПРЕДЯВЕНИЙТ ЧЕСТИЧЕН ИСК ЗА НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ ЗА СУМАТА НАД 4500.00лв. до пълният му предявен размер от 20000.00 лева

ОСЪЖДА "ЗАД ДБЖЗ" АД, ЕИК: ** гр. С., ***** р-н И., ж. к. Д. бул. Г. М. Д. № 1 ДА ЗАПЛАТИ на адв.Н. Н. Д. с ЕГН:*****, сумата от 584.00лв. адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС на основание чл.38 от ЗА.

ОСЪЖДА Д. М. Д., ЕГН :*****, адрес: с. Б., общ. В., ул. „В.К.“ 44 ДА ЗАПЛАТИ НА "ЗАД ДБЖЗ" АД, ЕИК: ** гр. С., ***** р-н И., ж. к. Д. бул. Г. М. Д. № 1, сумата от 829.25 лева/юрисконсултско възнаграждение, възнаграждение за вещи лица и свидетел/ съобразно отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА "ЗАД ДБЖЗ" АД, ЕИК: ** гр. С., ***** р-н И., ж. к. Д. бул. Г. М. Д. № 1 , ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд В. сумата от 180.00 лева за държавна такса върху уважения размер на предявеният иск сумата от 67.50 лв. разноски за експертизи от бюджета на съда съобразно уважената част от исковите претенции..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд В. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____